

VÝZNAM REGIONÁLNÍCH ROZVOJOVÝCH AGENTUR VE VZTAHU K ROZVOJI REGIONU

Karel Hošek, veřejná a sociální politika FSV UK Praha

Autor volí relativně zajímavé téma a již na úvod tohoto posudku je třeba říci, že jej zpracovává velmi svědomitě a z práce je patrný jeho dlouhodobý zájem a znalost dané problematiky.

Regionální rozvojové agentury (dále jen RRA) začaly v ČR vznikat v první polovině 90. let minulého století a od té doby prošly relativně složitým vývojem. Autor se v práci zabývá vymezením jejich významu pro rozvoj regionů, ale i jejich vývojem, současnou strukturou, funkcemi atd. Využívá přitom jak svého vlastního výzkumu, tak celé řady dostupných studií. Vše při tom zakotvuje do relativně rozsáhlého teoretického rámce. Níže uvedený oponentský posudek se zaměřuje na jednotlivé kapitoly diplomové práce, které se snaží krátce komentovat a případně i formulovat otázky, na které by mohl diplomant reagovat v průběhu obhajoby.

V úvodní kapitole se autor snaží kromě obecného vstupu do řešené problematiky i o krátké vymezení poznávacího problému i formulaci základních cílů práce. Vzhledem k tomu, že se jedná o diplomovou práci v magisterském studijním programu, je takové vymezení problému i specifikace cílů práce nedostatečná (celkem 3 strany textu). Práci by proto slušela samostatná kapitola zaměřená na vymezení problému a následně pak i samostatná kapitola popisující předpokládané cíle. Stejně tak by se mezi úvodními kapitolami mohla objevit kapitola zabývající se použitými metodami či zvolenou metodologií. Všechny tyto vstupní informace by měl čtenář jasně, strukturovaně a s dostatečnou precizností získat právě v několika úvodních kapitolách.

Kapitola věnovaná teoretickým východiskům je zpracována velmi kvalitně a autor v ní předkládá širokou paletu teoretických přístupů. Je přitom evidentní, že se nejedná o pouhé „citování“ teorií, ale na mnoha místech autor s předkládanými teoriemi polemizuje, či je uvádí v novém kontextu a prokazuje tak jejich opravdovou znalost. Je proto trochu překvapivé, že např. pro definování pojmu *plánování* využívá otevřený informační zdroj Wikipedie (k dispozici by jistě bylo mnoho definic z renomovaných odborných textů). Poněkud svérázně je autorovo chápání konceptu politických arén, když hovoří o aréně odvozené z územního základu. Domnívám se, že původní chápání arén tak, jak o něm hovoří např. P.Kotlas, není s autorovým pojetím tohoto pojmu zcela kompatibilní. Koncept politických arén by totiž nutně nemusel být vázán jen na určitou rozhodovací úroveň. Naopak jeho jedinečnost tkví v tom, že podobné arény lze nalézat na nižších (regionálních, místních) i vyšších (např. celoevropská) rozhodovacích úrovních. V tomto smyslu také prosím diplomanta o **blíže vysvětlení svého pojetí politických arén a to s ohledem na jím zmiňovanou arénu regionální**. V rámci teoretických východisek se také naskýtá otázka, zda pro popis role RRA a regionálního rozvoje obecně není vhodné použít i koncept *Strategic governance* (blíže viz Potůček). Tento přístup opět není nezbytně nutné vztahovat jen k vyšším rozhodovacím úrovním, ale hlavně do značné míry vychází ze spolupráce a partnerství klíčových aktérů, což je myšlenka, která stojí i pozadí vzniku a fungování RRA. Proto také kladu otázku vztahující se možnému **propojení přístupu Strategic governance s regionálním rozvojem a funkcí RRA**.

Po teoretickém ukotvení následuje kapitola věnovaná vývoji regionální politiky v ČR a vymezení regionálních aktérů ve vztahu k RRA. Zatímco k části věnované regionální politice obecně nemám žádných výraznějších připomínek, rád bych zastavil u analýzy aktérů, o kterou se autor pokouší. V tomto směru je opravdu vhodné

použití slova *pokouší*, neboť se ve svém důsledku nejedná o skutečnou analýzu. Logická a pochopitelná je jeho snaha o dělení všech aktérů na místní, mikroregionální, regionální, státní i nadnárodní úroveň. Autor v textu ale zcela opomíjí některé zajímavé klíčové hráče (například media, která by při důsledné aplikaci konceptu politických arén mají i svoji „vlastní“ arénu a často zásadním způsobem ovlivňují formování a realizaci politik na všech úrovních). Dále je jeho definice aktéra v podobě *obce*, či *kraje* zcela nedostatečná. Má tímto aktérem na mysli politickou reprezentaci nebo úřednický aparát? Obě dvě složky jsou zastoupeny v těchto pojmech a ačkoliv je běžný občan nerozlišuje (pro něj je pouze obec, jako místo/budova, kde se přijímají rozhodnutí atd.) v tomto kontextu hrají oba rozdílní aktéři významnou roli. Navíc si autor v textu (strana 41) logicky protiřečí. Na jedné straně hovoří o „*důležitosti identifikovat všechny aktéry ...*“ zároveň ale říká, že „*vybírám pouze ty nejreprezentativnější aktéry.*“ Další slabinou této části diplomové práce jsou předkládané dva „*ideální příklady činností RRA*“. Oba dva příklady jsou totiž nasměřovány do oblasti realizace konkrétních politik či projektů (použitím terminologie autora do funkce RRA nazvané *projektování*). Jak sám autor dále uvádí v samotné analýze RRA, plní tyto agentury celou řadu dalších funkcí. Rozhodně by stálo za pokus představit podobný ideální příklad i v oblasti formulace a přijetí politik, programů či strategií. V tomto smyslu také žádám diplomanta aby v průběhu obhajoby takový **příklad představil a to včetně vysvětlení možné role všech relevantních aktérů.**

V následujících kapitolách se autor zabývá samotnou analýzou RRA a to včetně vysvětlení použitých metod. Tyto kapitoly lze pochopitelně považovat za jádro celé práce a to jádro veskrze kvalitní a připravené s obdivuhodnou svědomitostí a erudicí.

Přes veškeré výše uvedené připomínky je diplomová práce Karla Hoška velmi zajímavá pro další diskuse o směřování RRA v české republice. Předpokládám, že v diskusi k obhajobě diplomové práce bude diplomant na výše uvedené připomínky reagovat.

Diplomovou práci rozhodně doporučuji k obhajobě a s ohledem na její výsledek navrhuji hodnocení **výborně až velmi dobře.**

V Praze dne 16.6. 2010

PhDr.Ing. Pavel Mička